Rzeszów, dn. 09. 01. 2026

dr hab. Ewa Konieczna, prof. UR
Instytut Anglistyki
Wydział Filologiczny
Uniwersytet Rzeszowski

**Recenzja w przewodzie habilitacyjnym dr Magdaleny Szyszki**

(Sporządzona zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt.2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz.U. z 2014r. poz. 1571)

1. **Informacje ogólne o Habilitantce**

Dr Magdalena Szyszka jest zatrudniona na stanowisku adiunkta na Uniwersytecie Opolskim od 2016 roku, natomiast z tą uczelnią związana jest zawodowo od 2011 roku. W latach 2011-2016 pracowała na stanowisku asystenta w Instytucie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Opolskiego. Podstawę nadania dr Szyszce stopnia doktora w 2016 roku stanowiła rozprawa doktorska pt. *The interplay of language anxiety and pronunciation learning strategies among English teacher trainees*. Poza jednostką macierzystą Habilitantka zdobywała również doświadczenie zawodowe w ośrodkach zagranicznych, w tym na Uniwersytecie w Turku w Finlandii, gdzie w latach 2022–2023 była zatrudniona na stanowisku postdoctoral researcher. Wymiernym rezultatem tego jedenastomiesięcznego stażu było powstanie czterech z siedmiu publikacji zgłoszonych jako cykl tematyczny stanowiący główne osiągnięcie naukowe (oraz trzech publikacji spoza cyklu). Dr Szyszka posiada bogate i zróżnicowane doświadczenie zawodowe. Oprócz pracy na Uniwersytecie Opolskim i Uniwersytecie w Turku była również zatrudniona w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Opolu, gdzie pełniła m.in. funkcję koordynatora praktyk studenckich. Ponadto pracowała w szkolnictwie średnim oraz pełniła funkcję egzaminatora w Cambridge English Examination Centre w Opolu.

Habilitantka prowadziła do tej pory badania w pięciu obszarach badawczych, gromadząc pokaźny dorobek publikacyjny i konferencyjny. Wszechstronność jej aktywności naukowej przejawia się zarówno w udziale w licznych programach międzynarodowych, jak i we współpracy z otoczeniem społecznym.

2. **Ocena głównego osiągnięcia**

Jako główne osiągnięcie dr Szyszka przedstawiła powiązany tematycznie cykl pt. *Rola psycho-społecznych czynników indywidualnych w produkcji wybranych aspektów mowy w języku obcym na wyższych poziomach zaawansowania językowego*. Cykl tworzy siedem

artykułów opublikowanych w czasopismach naukowych, spośród których pięć ukazało się we współautorstwie, a dwa mają charakter jednoautorski. Habilitantka rzetelnie dokumentuje swój udział w powstawaniu artykułów wieloautorskich, przedstawiając stosowne oświadczenia podpisane przez wszystkich współautorów. Jej wkład procentowy w pięć artykułów przedstawia się następująco: 90% (dwa artykuły), 70%, 60% oraz 30%.

Pewien niedosyt może budzić fakt, że jedynie dwie spośród przedstawionych publikacji zostały przygotowane przez Autorkę w pełni samodzielnie. W kontekście postępowania habilitacyjnego, w którym szczególną wagę przykłada się do wykazania samodzielności i dojrzałości naukowej badacza, większy udział prac jednoautorskich mógłby w sposób bardziej jednoznaczny podkreślić indywidualny wkład Autorki w rozwój danej problematyki. Choć publikacje współautorskie niewątpliwie świadczą o umiejętności efektywnej współpracy badawczej oraz o zaangażowaniu w projekty zespołowe, to jednak prace jednoautorskie stanowią najbardziej bezpośredni dowód samodzielności koncepcyjnej i metodologicznej osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitwanego. Z tego względu ich ograniczona liczba pozostawia pewien niedosyt, choć nie umniejsza ogólnej wartości przedstawionego dorobku.

Przedłożony do oceny cykl siedmiu publikacji autorstwa dr Magdaleny Szyszki stanowi spójne, konceptualnie dojrzałe i metodologicznie zaawansowane osiągnięcie naukowe, które spełnia wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego. Autorka podejmuje w nim problematykę o dużym znaczeniu dla rozwoju współczesnych badań nad przyswajaniem języka obcego, koncentrując się na roli czynników psycho-społecznych w produkcji mowy przez osoby zaawansowane językowo (B2-C2 CEFR), w szczególności w obszarze płynności mówienia oraz wymowy. Osiągnięcie to wypełnia wyraźną lukę badawczą, dotyczącą zależności między afektem, tożsamością językową i produkcją mowy, a jednocześnie wnosi istotny wkład do rozwoju psycholingwistyki produkcji mowy oraz glottodydaktyki.

Przedstawiony cykl badań wyróżnia się oryginalnym ujęciem tematu, ponieważ w sposób pogłębiony łączy trzy perspektywy badawcze: psychologiczną, socjologiczną i fonetyczną. Autorka koncentruje się nie tylko na tym, jak uczący się deklarują swoje emocje czy postawy, ale przede wszystkim na tym, w jaki sposób czynniki te przekładają się na realne, mierzalne cechy wypowiedzi ustnej. Analiza produkcji mowy użytkowników o wysokim poziomie kompetencji językowych (B2–C2) pozwala odróżnić wpływ czynników psycho-społecznych od wpływu niewystarczającej znajomości języka. Takie ujęcie, które jest rzadkie w badaniach, gdyż wymaga zastosowania złożonej metodologii, stanowi silny argument na rzecz nowatorstwa cyklu. Równie istotne jest konsekwentne uwzględnianie wymiarów tożsamościowych i socjolingwistycznych w badaniu wymowy, w tym analizy akcentu języka

pierwszego jako markera identyfikacyjnego. Autorka przekonująco pokazuje, że sposób realizacji fonetycznej mowy w języku obcym jest związany nie tylko z kompetencją językową, lecz także z przynależnością grupową i postrzeganiem samego siebie jako użytkownika języka.

Osiągnięcie charakteryzuje duża spójność teoretyczna. Całość badań została osadzona w klasycznych i współczesnych modelach produkcji mowy, w tym w modelu Levelta (1989) w adaptacji De Bota (1992) i Kormos (2006), a także w teorii kontroli uwagi Eysencka i in. (2010) oraz w ujęciach socjolingwistycznych dotyczących znaczenia akcentu. Autorka szczegółowo analizuje, na jakich etapach procesu mowy – od konceptualizacji poprzez formułowanie aż po artykulację – mogą oddziaływać czynniki takie jak lęk językowy, gotowość komunikacyjna czy tendencje etnocentryczne. Pozwala to traktować cykl jako jednolity program badawczy, a nie zestaw odrębnych publikacji. Ujęcie teoretyczne jest nie tylko szerokie, ale również głębokie – Autorka nie ogranicza się do prezentacji modeli, ale wykorzystuje je twórczo do interpretacji wyników, dzięki czemu recenzowane osiągnięcie wnosi wartość zarówno empiryczną jak i koncepcyjną.

Z punktu widzenia metodologicznego osiągnięcie zasługuje na wysoką ocenę. Habilitantka zastosowała starannie dobrane narzędzia i procedury, łącząc analizy akustyczne mowy z danymi kwestionariuszowymi oraz elementami analizy jakościowej. Próbki mowy były analizowane z użyciem specjalistycznego oprogramowania fonetycznego (np. Praat), co zapewnia wysoką rzetelność pomiarów. W badaniach dotyczących lęku językowego i gotowości komunikacyjnej wykorzystano uznane narzędzia psychometryczne, takie jak FLCAS, IPOAS czy L2 WTC. W sytuacjach, gdy brakowało narzędzia adekwatnego do celów badania, badaczka opracowała własne instrumenty, co świadczy o jej samodzielności i dojrzałości metodologicznej. Ważnym elementem cyklu jest także międzynarodowy charakter części badań, realizowanych w ramach współpracy z Uniwersytetem w Turku; podnosi to wiarygodność i rangę uzyskanych rezultatów.

Wyniki przedstawione w cyklu stanowią istotny wkład w rozwój wiedzy o przyswajaniu języka obcego. Autorka wykazała zależności między różnymi typami lęku językowego a tempem mowy, płynnością, ilością napraw oraz sposobem organizowania wypowiedzi. Ujawniła także, że gotowość komunikacyjna, zwłaszcza podejmowana poza klasą, sprzyja większej automatyzacji mowy i szybszemu tempu artykulacji. Z perspektywy socjolingwistycznej szczególnie ciekawe są wnioski dotyczące roli etnocentryzmu oraz tożsamości językowej. Habilitantka wykazała, iż osoby z wyższym poziomem etnocentryzmu oraz te z pozytywnym nastawieniem do akcentu w języku ojczystym rzadziej dążą do zbliżenia wymowy w L2 do wzorców natywnych. Wyniki te poszerzają dotychczasowe teorie akcentu i

wymowy o komponent identyfikacyjny, który rzadko był dotychczas przedmiotem tak szczegółowych badań empirycznych.

Należy pamiętać – czego sama Autorka jest świadoma – że badanie dotyczące pozytywnego nastawienia do akcentu w języku ojczystym jako wyznacznika tożsamości językowej zostało przeprowadzone na dość specyficznej grupie badawczej, którą stanowili ukraińscy studenci uczący się języka polskiego. Na wynik badania mogły wpływać złożone relacje historyczne między Ukrainą a Polską. Szkoda zatem, że Autorka nie wybrała innej grupy badawczej, posługującej się językami pozbawionymi silnego nacechowania emocjonalnego dla ich użytkowników – wówczas możliwa byłaby bardziej uprawniona ekstrapolacja wyników. Na uznanie zasługuje jednak fakt, że Autorka jest świadoma ograniczeń omawianego badania (podobnie jak i ograniczeń innych badań przedstawionych w cyklu), co świadczy o jej rzetelności i dojrzałości metodologicznej.

Ponieważ Habilitantka analizuje wpływ czynników psycho-społecznych na płynność oraz dokładność wymowy, zasadne wydaje się podjęcie pytania o rolę innego, obok lęku językowego, istotnego czynnika psychologicznego, jakim jest motywacja. Dr Magdalena Szyszka w publikacji [4][1] bada co prawda gotowość komunikacyjną związaną z poszukiwaniem okazji do praktycznego używania języka, którą można postrzegać jako przejaw wysokiej motywacji. Należy jednak podkreślić, że – jak wykazują MacIntyre (1994, 1998) oraz późniejsi badacze – gotowość komunikacyjna (L2 WTC) i motywacja to pojęcia odrębne. Motywacja stanowi bowiem szerszą tendencję odnoszącą się do długofalowego procesu uczenia się języka, natomiast L2 WTC ma charakter sytuacyjny i dotyczy chwilowej gotowości do podjęcia interakcji językowej. Tym samym możliwe jest, że osoba o wysokiej motywacji ogólnej jednocześnie wykazuje niską gotowość do mówienia, na przykład w wyniku podwyższonego poziomu lęku językowego.

W związku z powyższym, interesującym kierunkiem dalszych badań mogłaby być analiza zależności pomiędzy motywacją – w szczególności w ujęciu *Ideal L2 Self* Dörnyeiego (2005) – a badanymi właściwościami wymowy, a także zbadanie interakcji między motywacją a lękiem językowym. Warto byłoby na przykład ustalić, czy istnieje pozytywna korelacja pomiędzy silną motywacją a niskim poziomem lęku oraz czy zależność ta przekłada się na większą płynność i dokładność artykulacyjną. Należy podkreślić, że powyższe uwagi nie

---

[1] Szyszka, M. & Lintunen, P. (2025). Exploring the interplay of trait-like L2 willingness to communicate, international posture, language anxiety and fluency in monologue L2 speech. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*, 1-25.

stanowią zarzutu pod adresem Autorki, lecz należy traktować je jako sugestię potencjalnych kierunków dalszych badań.

Reasumując, wpływ badań dr Szyszki wykracza poza teorię i ma wyraźne implikacje dydaktyczne. Wyniki cyklu wskazują, że skuteczne rozwijanie płynności i wymowy wymaga nie tylko ćwiczeń fonetycznych czy pracy nad strukturą wypowiedzi, lecz także uwzględnienia czynników psychologicznych, takich jak poczucie własnej wartości czy poziom lęku, oraz społecznych – w tym postaw wobec akcentu. Autorka wykazuje, że nauczyciele powinni traktować wymowę nie wyłącznie jako obszar techniczny, ale jako przestrzeń silnie związaną z tożsamością ucznia. Wyniki te mogą przyczynić się do zmian w praktyce dydaktycznej, podkreślając znaczenie pracy nad emocjonalnym i społecznym aspektem nauki mówienia.

Osiągnięcie naukowe spełnia wszystkie kryteria stawiane kandydatom na stopień doktora habilitowanego. Jest oryginalne, osadzone w solidnych podstawach teoretycznych, metodologicznie poprawne i konsekwentnie rozwijane, a także opublikowane w uznanych czasopismach międzynarodowych. Cykl charakteryzuje samodzielność badawcza, wyrazista linia naukowa oraz zdolność dr Szyszki do inicjowania, realizowania i interpretowania złożonych projektów badawczych. Autorka udowodniła, że potrafi prowadzić badania o znaczeniu międzynarodowym, a rezultaty jej prac mogą mieć trwały wpływ zarówno na teorię przyswajania języka, jak i na praktykę dydaktyki języków obcych.

W świetle powyższego, recenzowany cykl publikacji należy ocenić jako osiągnięcie naukowe **o wysokiej wartości merytorycznej i znaczącym wkładzie w rozwój badań** nad mówieniem w języku obcym.

### 3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Dorobek naukowy dr Magdaleny Szyszki, reprezentujący pozostałe obszary badań, charakteryzuje się dużą spójnością tematyczną, rozpiętością metodologiczną i wyraźnie zarysowaną linią badawczą koncentrującą się na procesach przyswajania i nauczania wymowy języka obcego, ze szczególnym uwzględnieniem czynników afektywnych oraz strategii uczenia się. Na dorobek ten składają się cztery zasadnicze obszary badawcze: **(I)** dydaktyka wymowy języka angielskiego, **(II)** czynniki afektywne a wymowa języka obcego, **(III)** strategie uczenia się wymowy, oraz **(IV)** badania związane z glottodydaktyką. Każdy z nich wnosi istotny wkład do współczesnych badań glottodydaktycznych, a łącznie układają się w spójną i wielowymiarową całość.

Pierwszy obszar – dydaktyka wymowy języka angielskiego – obejmuje badania o charakterze eksperymentalnym i interwencyjnym, których celem było sprawdzenie

skuteczności wybranych narzędzi dydaktycznych, takich jak transkrypcja fonemiczna oraz tzw. „teczka fonetyczna". Publikacje w tym zakresie cechuje rzetelność metodologiczna oraz klarownie sformułowane pytania badawcze. Autorka wykazała, że transkrypcja fonemiczna, stosowana systematycznie, wspiera eliminację utrwalonych błędów artykulacyjnych oraz pozwala na bardziej świadome kształtowanie nawyków wymowy. Z kolei badania nad „teczką fonetyczną" otwierają ważną dyskusję na temat autonomii uczącego się w procesie rozwijania wymowy. Dr Szyszka pokazuje, że umożliwienie studentom samodzielnej selekcji i opracowywania materiałów fonetycznych sprzyja nie tylko rozwojowi kompetencji, lecz także motywacji i zaangażowania w proces uczenia się.

Choć przedstawione badania dostarczają interesujących i dydaktycznie istotnych wniosków, pewne zastrzeżenia może budzić ograniczony zakres kontroli zmiennych zakłócających oraz brak grupy kontrolnej w części opisanych eksperymentów. W szczególności trudno jednoznacznie ocenić, w jakim stopniu obserwowane zmiany w zakresie poprawności wymowy można przypisać wyłącznie zastosowanym interwencjom dydaktycznym, a w jakim są one rezultatem naturalnego postępu wynikającego z ekspozycji na język, ogólnego rozwoju kompetencji językowej lub efektu powtarzania zadań. Uwzględnienie grupy porównawczej lub zastosowanie bardziej rozbudowanego projektu eksperymentalnego pozwoliłoby na precyzyjniejsze określenie rzeczywistej skuteczności wdrażanych narzędzi dydaktycznych. Tym niemniej jednak, ten obszar dorobku odznacza się jasno określoną wartością dydaktyczną i wnosi cenne propozycje metodyczne do praktyki akademickiej i szkolnej.

Drugi obszar – czynniki afektywne a wymowa języka obcego – stanowi jeden z najbardziej oryginalnych elementów dorobku Habilitantki i jest fundamentem jej późniejszych badań, które składają się na cykl stanowiący główne osiągnięcie naukowe. Autorka bada relacje między lękiem językowym a wymową, koncentrując się na samoocenie kompetencji fonetycznych i sposobach użycia strategii uczenia się wymowy. Wyniki jej badań wskazują jednoznacznie, że lęk językowy wpływa negatywnie na poczucie skuteczności w zakresie suprasegmentalnych aspektów wymowy oraz na dobór stosowanych strategii. Co istotne, dr Szyszka nie ogranicza się wyłącznie do przedstawienia korelacji, ale tworzy profile osób o wysokim i niskim poziomie lęku językowego, oddając zniuansowany obraz ich zachowań, przekonań i sposobów radzenia sobie z trudnościami artykulacyjnymi. W publikacjach przygotowanych z zagranicznymi współautorami Habilitantka rozszerza perspektywę o pozytywne i negatywne emocje towarzyszące rozwojowi umiejętności mówienia, a także odnosi je do pracy nauczyciela. Ten segment badań sytuuję dr Szyszkę wśród badaczy, którzy wprowadzają do glottodydaktyki wrażliwą i rzadko eksponowaną perspektywę emocjonalną.

Trzeci obszar – strategie uczenia się wymowy – jest logiczną kontynuacją dwóch poprzednich obszarów i świadczy o dojrzałości koncepcyjnej Autorki. Wkład dr Szyszki w badania nad strategiami uczenia się wymowy należy uznać za znaczący, zwłaszcza że pole to nadal pozostaje słabo opisane w literaturze. Autorka bada strategie stosowane przez różnych użytkowników języka: ekspertów, osoby uczące się w warunkach akademickich, a także uczących się o różnym poziomie zrozumiałości wymowy. Zastosowanie metod jakościowych i ilościowych, a także eksploracja tzw. „łańcuchów strategii", świadczą o innowacyjnym podejściu badawczym. Dr Szyszka zwraca uwagę na zróżnicowane funkcje strategii, ich sytuacyjność oraz zależność od przekonań uczących się i ich cech indywidualnych. Opracowania te nie tylko wzbogacają teorię, lecz także wskazują kierunki praktycznego zastosowania wyników w kształceniu wymowy i projektowaniu materiałów dydaktycznych.

Czwarty obszar – badania związane z glottodydaktyką – ukazuje wielowymiarową perspektywę badawczą dr Szyszki oraz jej dogłębne zrozumienie realiów edukacyjnych. Autorka bada preferencje uczniów w zakresie korzystania z multimediów, postrzeganie wymowy nauczycieli przez studentów, realne praktyki nauczycieli na różnych etapach edukacyjnych oraz przekonania studentów kierunków nauczycielskich dotyczące nauczania języków obcych w kontekście post-pandemicznym. Szczególnie wartościowe są wnioski dotyczące rozbieżności między deklarowaną ważnością nauczania wymowy a faktycznymi praktykami dydaktycznymi nauczycieli, co pokazuje potrzebę lepszego przygotowania kadry w tym obszarze. Na uwagę zasługują także badania dotyczące strategii kompensacyjnych stosowanych przez uczących się w wieku senioralnym oraz projekt dotyczący międzykulturowej współpracy studentów przyszłych nauczycieli z Polski i Izraela. Te prace świadczą o szerokiej perspektywie Autorki oraz zdolności do projektowania badań odpowiadających na aktualne wyzwania edukacyjne.

Podsumowując ocenę tej części dorobku dr Szyszki, warto podkreślić charakterystyczną dla Habilitantki umiejętność integrowania perspektyw fonetycznych, psychologicznych i dydaktycznych. Jej prace przedstawiają konsekwentnie rozwijaną linię badawczą, w której kolejne publikacje następują po sobie w sposób logiczny i komplementarny. Wyróżnia je wysoka jakość metodologiczna, świadome wykorzystanie teorii oraz umiejętność patrzenia na uczenie się języka w sposób wieloaspektowy, uwzględniający zarówno sferę poznawczą, jak i emocjonalną. Warto również odnotować rosnącą współpracę międzynarodową Autorki oraz jej udział w projektach o charakterze międzykulturowym i międzyinstytucjonalnym.

**4. Udział w konferencjach**

Aktywność konferencyjna dr Magdaleny Szyszki cechuje się dużą intensywnością, systematycznością oraz wyraźnym umiędzynarodowieniem, co świadczy o jej silnym osadzeniu w międzynarodowym obiegu naukowym. Habilitantka regularnie prezentuje wyniki swoich badań na ważnych konferencjach międzynarodowych z zakresu językoznawstwa stosowanego i akwizycji języków obcych, takich jak kongresy AILA, konferencje EuroSLA czy cykl International Conference on English Pronunciation: Issues and Practices (EPIP). Udział w tych wydarzeniach, często w charakterze referentki współautorskiej w międzynarodowych zespołach badawczych, potwierdza jej aktywną współpracę naukową z ośrodkami zagranicznymi oraz aktualność podejmowanej problematyki badawczej.

Na szczególne podkreślenie zasługują również wystąpienia na zaproszenie oraz udział w konferencjach organizowanych w Polsce, które stanowią ważne forum upowszechniania wyników badań w środowisku krajowym. Tematyka referatów Habilitantki pozostaje spójna z jej głównymi zainteresowaniami badawczymi i obejmuje m.in. płynność mowy w języku obcym, lęk językowy, strategie uczenia się wymowy oraz czynniki afektywne. Całość aktywności konferencyjnej dr Szyszki potwierdza jej rozpoznawalność w środowisku naukowym oraz istotny wkład w rozwój badań nad mówieniem w języku obcym.

**5. Istotna aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni**

Jednym z najważniejszych osiągnięć Habilitantki w jest jej udział w prestiżowych, długofalowych projektach międzynarodowych, które miały realny wpływ zarówno na rozwój badań, jak i na praktykę dydaktyczną. Szczególne znaczenie należy przypisać projektowi *Fluency and Disfluency Features in L2 Speech* (FDF2), finansowanemu przez Research Council of Finland. Udział dr Szyszki w tym przedsięwzięciu wykraczał poza standardową rolę wykonawcy, obejmując m.in. koordynację prac zespołu badawczego w trakcie niemal rocznego stażu naukowego na Uniwersytecie w Turku. Doświadczenie to miało istotny wpływ na rozwój jej kompetencji metodologicznych, zwłaszcza w zakresie badań nad płynnością mowy, analizy akustycznej oraz zaawansowanej analizy statystycznej. Wymiernym efektem projektu są publikacje w renomowanych czasopismach międzynarodowych, co potwierdza zarówno naukową doniosłość prowadzonych badań, jak i skuteczność współpracy międzynarodowej.

Równie istotne są projekty o charakterze dydaktyczno-rozwojowym, takie jak FORTHEM, TOOLS czy CAMINO, w których Habilitantka aktywnie uczestniczyła, łącząc kompetencje badawcze z doświadczeniem dydaktycznym. W projektach tych dr Szyszka odpowiadała nie tylko za przygotowanie materiałów dydaktycznych, lecz także za koordynację modułów

tematycznych, testowanie rozwiązań oraz działania upowszechniające. W szczególności warto podkreślić jej wkład w tworzenie kursów z zakresu edukacji włączającej, komunikacji międzykulturowej oraz dydaktyki wymowy, które odpowiadają na aktualne potrzeby szkolnictwa wyższego i kształcenia nauczycieli. Projekty te przyczyniły się do umiędzynarodowienia oferty dydaktycznej Uniwersytetu Opolskiego.

**6. Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne**

W Autoreferacie Habilitantka dzieli swoją działalność dydaktyczną, organizacyjną oraz popularyzatorską na dwa okresy, powiązane z kolejnymi etapami jej aktywności zawodowej i miejscami zatrudnienia. Pierwszy okres obejmuje początki jej pracy zawodowej, kiedy była zatrudniona jako nauczycielka w liceum ogólnokształcącym oraz w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych. Drugi okres rozpoczął się wraz z podjęciem pracy na Uniwersytecie Opolskim w 2011 roku i wiąże się z intensyfikacją działalności akademickiej Habilitantki. Pierwszy okres aktywności zawodowej Habilitantki, przypadający na pracę w liceum ogólnokształcącym oraz Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych, stanowił ważny etap kształtowania jej kompetencji dydaktycznych i wrażliwości na praktyczne aspekty nauczania języków obcych. Zasadnicza część niniejszej oceny koncentruje się jednak na drugim okresie działalności, związanym z zatrudnieniem na Uniwersytecie Opolskim, gdyż to właśnie w tym czasie nastąpił najbardziej dynamiczny rozwój dorobku naukowego, projektowego i organizacyjnego Habilitantki, mający kluczowe znaczenie z perspektywy postępowania habilitacyjnego.

W drugim okresie zatrudnienia dr Szyszka prowadziła szerokie spektrum zajęć na studiach pierwszego i drugiego stopnia, obejmujących zarówno przedmioty stricte językowe, jak i kursy metodologiczne oraz dydaktyczne. Na szczególne wyróżnienie zasługuje opracowanie i wdrożenie kilku kursów autorskich, takich jak *Understanding English dialects and accents*, *English pronunciation for proficient users* czy *Foreign language speech fluency: an introduction to research methodology*. Kursy te świadczą o zdolności Habilitantki do twórczego łączenia aktualnych wyników badań naukowych z praktyką dydaktyczną oraz o umiejętności projektowania nowoczesnych programów nauczania. Wysoką jakość prowadzonych zajęć potwierdzają systematycznie bardzo dobre oceny studenckie.

W omawianym okresie Habilitantka wykazała się również dużym zaangażowaniem organizacyjnym. Pełnienie funkcji kierownika katedry, członka komisji rekrutacyjnej, koordynatora praktyk zawodowych oraz senatora Uniwersytetu Opolskiego świadczy o zaufaniu, jakim obdarzyło ją środowisko akademickie, oraz o jej zdolności do łączenia

działalności naukowej z odpowiedzialnością instytucjonalną. Udział w organizacji konferencji międzynarodowych i ogólnopolskich dodatkowo potwierdza kompetencje Habilitantki w zakresie zarządzania przedsięwzięciami naukowymi i budowania przestrzeni do wymiany myśli akademickiej.

Na uwagę zasługuje także intensywna działalność popularyzatorska i szkoleniowa, skierowana zarówno do studentów, jak i do czynnych nauczycieli języka angielskiego. Dr Szyszka regularnie prowadzi warsztaty, wykłady i szkolenia w kraju i za granicą, upowszechniając wyniki badań z zakresu fonetyki, glottodydaktyki i czynników afektywnych w uczeniu się języka. Działania te wzmacniają transfer wiedzy między uczelnią a praktyką edukacyjną oraz przyczyniają się do budowania pozytywnego wizerunku Uniwersytetu Opolskiego.

Mając na uwadze powyższe, drugi okres aktywności zawodowej dr Magdaleny Szyszki charakteryzuje się znaczącym rozwojem projektowym, wysoką jakością działalności dydaktycznej oraz dużym zaangażowaniem organizacyjnym.

**6. Konkluzja**

Dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr Magdaleny Szyszki cechuje wysoki poziom merytoryczny, spójność tematyczna oraz wyraźnie zarysowana samodzielność badawcza. Jej prace wnoszą istotny wkład do badań nad wymową języka obcego, czynnikami afektywnymi oraz płynnością mowy, a jednocześnie mają wyraźne implikacje dydaktyczne. Znaczące osiągnięcia projektowe i organizacyjne, zwłaszcza w wymiarze międzynarodowym, potwierdzają dojrzałość naukową Autorki oraz jej aktywny udział w rozwoju macierzystej uczelni. W świetle powyższego stwierdzam, że dorobek dr Magdaleny Szyszki **w pełni spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego i rekomenduję nadanie jej tego stopnia.**

Ewa Konieczna